

Ανθής Πρεσβυτέρας του Σημειοφόρου πατρός Νικολάου Πέττα, αιωνία η μνήμη!

[/ Γενικά](#)

Τη αυτή ημέρα, Δεκεμβρίου 15η, μνήμη και της αγίας Ανθίας, μητρός του αγίου ιερομάρτυρος Ελευθερίου, επισκόπου Ιλλυρικού. Όνομα καθηγιασμένον απολύτως, λουσθέν δια του τιμίου της Αγίας αίματος, ήτις, εναγκαλίζουσα το του υιού της, ιερομάρτυρος Ελευθερίου, αποκεφαλισθέν υπό των δημίων σώμα, απεκεφαλίσθη πάραυτα και η ίδια.

Όνομα το οποίον τίμησε κατά το δυνατώτερον ανθρωπίνως εφικτόν η πολύαθλος πρεσβυτέρα Ανθή, αγίου ιερέως Νικολάου Πέττα. Γυνή διανύσασα βίον άμεμπτον, όσιον και μαρτυρικόν ως σύζυγος αγίου μάρτυρος ιερέως, μήτηρ τέκνων δώδεκα, διαθέτουσα Ιώβειον καρτερίαν, καταστάς απαρασάλευτος πύργος, ένθα εύρισκεν απάνεμόν τε και εύδιον λιμένα ο μάρτυς της των Πατρών Εκκλησίας σημειοφόρος π. Νικόλαος, μάρτυς εξ οικείων τη εν ενορία και ουχί μόνον εκ ριπτομένων βελών, εν δολίων συνοδοιπόρων τη ιερωσύνη.

Ψυχή καιομένη τε και αλωμένη εν οίκω και ευρυτέρα Εκκλησία, ύπαρξις μοναδική

ως μοναδική ήτο και η εκ του κόσμου τούτου αναχώρησις αυτής προς κοινήν υπάντησιν Νυμφίου Χριστού, Αγίου Νικολάου Μύρων και Σημειοφόρου ιερέως αυτής π. Νικόλαου Πέττα. Η αγία αυτής ψυχή δυστυχώς έφυγεν τετρωμένη, καθ' ότι η διοικούσα των Πατρών τοπική Εκκλησία δεν αποκατέστησεν ως εχρήν και έδει την μνήμην του μάρτυρος πρεσβυτέρου αυτής, κωφεύουσα χαρακτηριστικώς εις την των πνευματικοπαίδων, συναδέλφων αυτού καθηγητών τε και φοιτητών, και κυρίως εις την των πιστών καθολικήν απαίτησιν. Θέλω να πιστεύω, και πιστεύω, ότι ο Κύριος, ο ποιών εξαίσιά τε και θαυμαστά σημεία δια πρεσβειών του αγίου ουρανοβάμονος πατρός Νικολάου Πέττα, ήθελε φωτίσει τινάς ενταύθα εσκοτισμένας διανοίας προς ανάδειξιν της αγίας τούτου βιωτής, πλήρη αποκατάστασιν εις την χορείαν των τοπικών της Εκκλησίας ημών συγχρόνων μαρτύρων, και εγγραφήν τούτου εν Εκκλησιαστικοίς Κώδιξιν ως διαπρυσίου κήρυκος λόγοις τε και πράξεσιν Ιησού Χριστού Εσταυρωμένου, και τονίζω, Εσταυρωμένου, διότι ο Μέγας των Εθνών Απόστολος Παύλος εγίγνωσκε σαφώς ότι το της Σταυρώσεως θαύμά εστι μεγαλύτερον του της ενδόξου Αυτού Αναστάσεως, ότε έλεγεν: «ημείς δε κηρύττομεν Χριστόν εσταυρωμένον» (Α Κορινθ. 1, 23), και τούτο το της Αναστάσεως μέγα θαύμα ήτο φυσικόν της του Κυρίου ημών Θείας φύσεως, το δε της του Θεού ευδοκίας, ίνα ο Υιός Λόγος Σταυρωθή εκών δι' ημάς, αποτελεί μέγα των θαυμάτων θαύμα.

Νυν, τουτέστιν, καιρός ευπρόσδεκτος, ίνα καθείς εξ υμών τε και ημών των επαϊόντων αναλογισθεί το του αγίου ιερέως τεράστιον πνευματικόν βεληνεκές, και ούτως αναλάβωμεν τας προσηκούσας ευθύνας, υποχρεώσεις και τοιουτοτρόπως αποδώσωμεν τα αυτονόητα εις τον της πίστεως αγωνιστήν. Ο Κύριος και τιμητής των γνησίων πιστών Αυτού διακόνων δεικνύει ότι: Ναι! Ο άνθρωπος ούτος αληθώς θεράπων Χριστού και ανθρώπων υπήρξεν!

Παραθέτει δε η ημετέρα ελαχιστότης και το της 17ης Σεπτεμβρίου ε. ε. θαυμαστόν επί του μνημείου του Σημειοφόρου πατρός γενόμενον, εν ώρα προσευχής και πνευματικής περισυλλογής δια την ηγαπημένην τούτου και εν Χριστώ νυν διάγουσαν θυγατέρα Σοφίαν, εν η ώρα εψάλλετο το ότι: «Ότι συ ει η ανάστασις, η ζωή, και η ανάπαυσις της κεκοιμημένης δούλης σου Σοφίας, Χριστέ ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί, και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων», εξαίφνης δέκα και επτά (17) περιστεραί ήλθον επί τω μνήματι, έξων, η μία λευκή, πάντες δε ημείς οι ορώντες το σημείον τούτο εξέστημεν, ποιούντες το του Σταυρού σημείον, δοξάζοντες τον Θαυμαστόν εν αγίοις ανθρώποις Θεόν.

Ο Θεός ημών, ο ευδοκήσας δια των εκλεκτών Αυτού πνευματικών της Εκκλησίας

Ταγών, ως ο οσιολογιώτατος και λόγιος του φιλολογικού παρνασσικού συγγραφικού στερεώματος, πρώην Πρωτεπιστάτης του Αγίου Όρους, Γέροντων Μαξίμος ο Ιβηρήτης, όστις τιμά Χριστόν, μοναχισμόν, Εκκλησίαν, πνευματικές συγχρόνους μορφάς αλλά και την αγίαν των Καμενιατών Καλαβρύτων γην, την εμπειοτισμένην με αίμα ηρώων τε και μαρτύρων, μέγιστοι της Ορθοδοξίας ταγοί και Ιεράρχαι του Οικουμενικού Πατριαρχείου, και νυν σήμερον, ο Σεβασμιώτατος και Έξαρχος πάσης Προποντίδος κ.κ. Ιωσήφ Χαλκιολάκης, αρχιερείς και ιερείς της Ελλαδικής Εκκλησίας, φωτεινά των πανεπιστημίων καθηγητικά μετέωρα και πλήθος λαού του Θεού μνημονεύουσιν εν λόγοις τε εν βιβλίοις και συγγράμμασιν τον π. Νικόλαον Πέτταν.

Αυτού ταις πρεσβείαις, Κύριε, φώτισον και ημάς τους ελπίζοντας επί Σε.

«Την Κυριακήν, 30ην Νοεμβρίου 2014 τελέσθηκε στον Πειραιά Αρχιερατικό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής ενός σύγχρονου, δίκαιου ιερατικού ζεύγους από την Πάτρα, του ιερέως π. Νικολάου Πέττα και της Πρεσβυτέρας του Ανθής. Την θεία λειτουργία και το ιερό μνημόσυνο τέλεσε ο λόγιος Σεβ. Μητροπολίτης Προικοννήσου, Υπέρτιμος και Έξαρχος πάσης Προποντίδος, κ. Ιωσήφ Χαλκιολάκης.

Οι Ακολουθίες τελέσθησαν στο Ιερό Ενοριακό Ναόν της Παναγίας «Ρόδον Αμάραντόν» της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς. Τον Σεβασμιώτατο κ. Ιωσήφ πλαισίωσαν οι ιερείς του ναού, πρωτοπρεσβύτεροι κ. Ιωάννης Κοκκώνης και κ. Ιωάννης Πριλίγκος, καθώς και το τέκνο του αιμνήστου ιερατικού ζεύγους αρχιμ. Νεκτάριος Πέττας.

Στον κατάμεστο ναό, εκτός από του ενορίτες, τίμησαν την μνήμη του ιερατικού ζεύγους και πιστοί από άλλα μέρη της Ελλάδας, καθώς και από την Κωνσταντινούπολη, την Αγγλία, την Κύπρο και την Βόρειο Ήπειρο. Τα παιδιά και τα εγγόνια των μεταστάντων προσεύχονταν με ιδιαίτερη συγκίνηση, αναπολώντας τα αλησμόνητα χρόνια που απολάμβαναν την στοργή, την φροντίδα την αγάπη και την πνευματική στήριξη των γονέων τους.

Μετά την Θεία Λειτουργία ο σεβάσμιος Αρχιερέας από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, άρχισε την επιμνημόσυνη δέηση, κατά την οποία μνημόνευσε τα ονόματα του ιερατικού ζεύγους, καθώς και της αδικοχαμένης τους θυγατέρας Σοφίας. Κατά ιερή συγκυρία, η ημέρα του μνημοσύνου συνέπεσε με την επέτειο της κοιμήσεως της πρεσβυτέρας Δέσποινας από την Σητεία Κρήτης, γιαγιάς του Σεβ. κ. Ιωσήφ. Το εκκλησίασμα δειήθηκε για την υποδειγματική πρεσβυτέρα και τον ευλαβή σύζυγό της ιερέα Γεώργιο.

Πριν από την λήξη του ιερού μνημοσύνου, ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ιωσήφ με συγκίνηση και σεβασμό μίλησε για τον π. Νικόλαο και την πρεσβυτέρα του Ανθή. Στο κήρυγμα είπε τα εξής: «Σήμερα εορτάζουμε τον Απόστολο Ανδρέα, ο οποίος αγίασε την Ελλάδα με την παρουσία, το κήρυγμα, τα θαύματα και, προ πάντων, με το μαρτύριο και τον θάνατό Του στην Πάτρα, ο οποίος υπήρξε Ανάσταση για όλους τους ορθόδοξους λαούς. Η σκέψη μας σήμερα είναι στο μαρτυρικό Φανάρι, στην μητέρα μας Εκκλησία, την οποία ίδρυσε ο Απόστολος Ανδρέας, εκεί όπου λειτουργεί ο Πατριάρχης μας μετά της Ι. Συνόδου, όπου πρόσφατα ήλθε προσκυνητής και ο Πάπας της Ρώμης. Είναι συγκλονιστική η κίνηση, που έγινε από τον Πάπα χτες το βράδυ• έσκυψε και ζήτησε ευλογία από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κυριολεκτικά πέφτοντας στην αγκαλιά του. Επίσης, στρέφουμε τον νου μας στην Πάτρα, όπου φυλάσσεται η Αγία Κάρα και το τεμάχιο του Μαρτυρικού Σταυρού του Αγίου Ανδρέα, τα οποία καθημερινά δέχονται την ευλάβεια του Ορθοδόξου λαού. Επιπλέον, στρέφουμε την σκέψη στην μαρτυρική μας Κύπρο και ιδιαιτέρως στα κατεχόμενα στην Καρπασία, όπου βρίσκεται το Μοναστήρι του το οποίο, τα τελευταία χρόνια, με χίλια βάσανα, καταφέρανε οι Ελληνοκύπριοι να λειτουργείται σκιωδώς. Μάλιστα, επειδή ήταν έτοιμο για κατάρρευση, μόλις φέτος, επετράπη η αναστήλωσή του. Επίσης ας συλλογιστούμε την Ρωσία και την Ρουμανία, Εκκλησίες τις οποίες ίδρυσε ο Άγιος Ανδρέας, και την Σκωτία, η οποία τον θεωρεί προστάτη της.

Παρακαλούμε τον Άγιο και τον ικετεύουμε να δίνει καλό λογισμό σε όλους, μικρούς και μεγάλους, στους άρχοντες να κυβερνούν τους λαούς κατά Θεόν, στην Εκκλησία να πορεύεται επί τα ίχνη των Αγίων Πατέρων και την διδασκαλία της αμώμητης Ορθοδοξίας μας, σε αυτούς που βρίσκονται εκτός Εκκλησίας, επειδή αποσχίσθηκαν άλλοι χίλια και άλλοι περισσότερα η λιγότερα χρόνια, να δουν το φωτεινό μονοπάτι, που λέγεται Ορθοδοξία και να ενωθούν με Αυτήν την Εκκλησία, ώστε να γίνουμε όλοι μία ποιμήνη, εις Ποιμήν εν αληθεία, δικαιοσύνη και αγάπη. Επίσης, παρακαλούμε τον Άγιο Ανδρέα να δέεται για το ταλαίπωρο Γένος μας, το οποίο τα τελευταία χρόνια, τόσο εδώ, όσο και στην Κύπρο, δοκιμάζεται με τις πολυποίκιλες κρίσεις.

Θα ήθελα να πω ότι η παρουσία μου σήμερα εδώ συνδέεται με την τέλεση του μνημοσύνου δύο αγιασμένων ανθρώπων, του ιερέως Νικολάου Πέττα και της πρεσβυτέρας του Ανθής, καθώς και του πρώτου από τα δώδεκα παιδιά τους, της θυγατέρας τους, Σοφίας.

Ο πατήρ Νικόλαος ήταν συμφοιτητής μου στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ήταν άνθρωπος, ο οποίος αγίασε το ράσο, που φόρεσε. Έστεκε μπροστά στο ιερό θυσιαστήριο και ο Θεός τον άκουγε, γιατί είχε

περιεχόμενο ψυχής και συνέπεια ζωής και λόγου. Είχε ταπείνωση, είχε αγάπη, είχε αρετή πολυειδή, είχε υπομονές πολλές. Αυτές τις αρετές είχε εξ ίσου η αγία πρεσβυτέρα του, η οποία γέννησε δώδεκα παιδιά. Μόνο αυτό να σκεφτεί κανείς, δηλαδή ότι δώδεκα φορές έδωσε ζωή, είναι θαύμα. Δώδεκα φορές έφτασε μπροστά στον θάνατο και γύρισε πίσω, διότι αυτό σημαίνει γέννα. Ήταν μία πρεσβυτέρα, η οποία ανέστησε τα παιδιά της «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» (Εφεσ. 6, 4). Ένα από αυτά, ο αγαπητός πατήρ Νεκτάριος, ο αρχιμανδρίτης και διδάκτωρ της Φιλοσοφίας ήδη παρεδρεύει στο ιερό θυσιαστήριο.

Αυτό το ιερό Μνημόσυνο με έφερε ξανά στον Ναό της Παναγίας μας, στο «Ρόδον το Αμάραντο» και γονατίζω μπροστά στις ιερές σκιές και των δύο, και του παπα-Νικόλα και της πρεσβυτέρας Ανθής. Εύχομαι εκεί που είναι, με την παρρησία, την οποία βεβαιότατα έχουν ενώπιον του Θεού, να δέονται και για εμάς. Σε όλους δε εύχομαι πλούσια την χάρη του Θεού για τις υπόλοιπες ημέρες του ιερού σαρανταημέρου».

Στην συνέχεια μίλησε ο π. Νεκτάριος εκ μέρους της οικογενείας. Ευχαρίστησε πρώτα τον υποδειγματικό Ιεράρχη, που κοσμεί το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, Σεβασμιώτατο Προικοννήσου κ. Ιωσήφ, τους Πατέρες του Ιερού Ναού, που με την ευλογία του οικείου Ποιμενάρχου Πειραιώς κ. Σεραφείμ παρείχαν μεγάλη διευκόλυνση για την τέλεση του Ιερού Μνημοσύνου, τους λοιπούς συνεργάτες του προϊσταμένου του Ναού π. Ιωάννου Κοκκώνη και όλους τους παρευρεθέντες. Τέλος, ο π. Νεκτάριος, εκ μέρους της οικογενείας, ως ευχαριστήριο και ανάμνηση αυτής της ιερής στιγμής, προσέφερε στον Σεβασμιώτατο δύο ιδιαιτέρως ευλογημένες εικόνες Αγίων Ιεραρχών, του Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως και του Αγίου Μακαρίου Κορίνθου. Επίσης με πρωτοβουλία του ελλογιμωτάτου κ. Φωτίου Δημητρακοπούλου, καθηγητού της Βυζαντινής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, προσφέρθηκε στον Ιεράρχη το νέο βιβλίο, που έχει συγγράψει με τον π. Νεκτάριο, με τίτλο: «Ιερομάρτυς Υπάτιος Επίσκοπος Γαγγρών: Αγιολογικά και Υμνογραφικά», έκδοση Ι. Μονής Προφήτου Ηλιού Ζάχολης, 2014. Επίσης, ο αξιότιμος κ. Κωνσταντίνος Νικολόπουλος-Καμενιανίτης, λογοτέχνης, συγγραφέας, τέως αντιπρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών και πρώην αντιδήμαρχος Πολιτισμού του παλαιού Δήμου Αροανίας Καλαβρύτων, προσέφερε στους παρευρισκομένους αντίτυπα του επανεκδοθέντος βιβλίου του αυταδέλφου του και λογίου αγιορείτη μοναχού π. Μαξίμου Ιβηρήτου, που αφορά στο ιερατικό ζεύγος Πέττα. Το πόνημα έχει τίτλο: «Νέαι ηγιασμένοι μορφαί εις τον αμπελώνα του Κυρίου: π. Νικόλαος Πέττας (1941-4.1.2000) και η πρεσβυτέρα του Ανθή (1943-6.12.2012)» και συμπεριλαμβάνει χαιρετισμό του ελλογιμωτάτου καθηγητού και κοσμήτορα της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. Μιχάλη Γ. Τρίτου.

Ανταπαντώντας, ο Σεβασμιώτατος κ. Ιωσήφ ανέφερε: «Ευχαριστούμε θερμότατα τον π. Νεκτάριο και όλη την οικογένεια Πέττα για τις ιερές εικόνες και τα βιβλία, που μου προσέφεραν και εύχομαι ο Κύριος και οι Άγιοί Του να είναι προστάτες της οικογένειάς σας».

Θα τολμήσει η ημετέρα μηδαμινότης, και δη και επί το αρνητικόν της των αριθμών κλίμακος υπό-μηδαμινότης, ενώπιον του μεγίστου οικουμενικού αρχιερέως, πατρός και εξαιρέτου ανδρός Σεβασμιωτάτου κ.κ. Ιωσήφ, να είπη στεντωρεία τη φωνή ότι: Ο εμπνευσμένος λόγος τούτου, πέραν της εν Χριστώ κατηχήσεως ημών, εμπεριέχει άπασαν την του Πρωτοκορυφαίου αποστόλου των εθνών Παύλου χριστοκεντρικήν, ενωτικήν τε και οικουμενικήν φιλοσοφίαν και θεοπνευστίαν: «ουκ ένι Ιουδαίος ουδέ Έλλην» (Γαλ. 3, 28). Εις αγιώτατος αρχιερατικός λόγος, όστις δεικνύει τον χρυσούν αρμόν τον ενούντα Ανατολήν και Δύσιν, τον ενούντα τον διχασμένον εκ της φθοράς σύγχρονον άνθρωπον, τον

ενούντα λίαν θαυμαστώς τον σχισθέντα άρραφον Χιτώνα του Κυρίου ημών και Σωτήρος, τον ενούντα Στρατευομένην τε και Θριαμβεύουσαν Εκκλησίαν, τον ενούντα πάντας ημάς τε και υμάς με τον Κύριον και Θεόν ημών τε και υμών Χριστόν.

Τον κηρύττοντα Ιεράρχην ίνα λέγει δια τους έχοντας ώτα, όμματα, πίστιν αληθή, Παύλειον Αγιοπνευματικήν οξυδέρκειαν ότι ο Χριστός ου μεμέρισται, τουτέστιν δεν ανήκει αποκλειστικά εις τους πιστεύοντας καθ' ένα ωρισμένον τρόπον μόνον, εις αυτόν, αλλά εις άπασαν την ανθρωπότητα, ήτις ανθρωπότης είναι ποιήσις χειρών Θεού, Θεού ζώντος, «μία ποιίμνη, εις ποιμήν» (Ιω. 10, 16).

Ασπαζόμενος την Σεπτήν Υμών δεξιάν, Σεβασμιώτατε, επίτρεψατέ μοι ίνα ταπεινοτάτως αιτηθώ την υμετέραν αρχιερατικήν ευχήν.

Ιερεύς Χαράλαμπος Δελής.

Δευτέρα, 15 Δεκεμβρίου 2014.

Αναρτήθηκε από Delis - Pan. Charalampos